

- Голъ ще ся върне, и ще отиде както е дошелъ:
И нѣма да земе нищо отъ трудъ-тъ си,
За да занесе съ ржжж-тъ си.
- 16 И това е още тежко зло,
Както е дошелъ така да иде:
И каква полза за него че ся е трудилъ за вѣтръ-тъ?
- 17 Още и прѣзъ всички-тъ си дни ъаде въ тъмнинѣхъ
И въ много печаль, и болестъ и мжжж.
18 Ето що видѣхъ азъ добро:
Прилично е да яде нѣкой и да пие,
И да ся наслаждава отъ благо-то на всякий-тъ си трудъ,
Въ който ся труди подъ сѣнце-то,
Споредъ число-то на дни-тъ на животъ-тъ си,
Колкото му е далъ Богъ;
Защото то е дѣлъ-тъ му.
- 19 И на когото челоуѣка е далъ Богъ богатство и имотъ,
Далъ му е и власть да яде отъ тѣхъ,
И да зема дѣлъ-тъ си, и да ся весели въ трудъ-тъ си,
То е даръ Божій;
- 20 Защото нѣма да помни много дни-тъ на животъ-тъ си;
Понеже Богъ отговаря на сѣрдце-то му съ веселіе.

ГЛАВА 6.

- 1 Има зло което видѣхъ подъ сѣнце-то, И го има много между челоуѣцъ-тъ:
2 Челоуѣкъ, комуто Богъ дава богатство, и имотъ, и славѣ,
Щото душа-та му ся не лишава отъ всичко що бы пожелалъ;
Но Богъ му не дава власть да яде отъ тѣхъ,
Но гы яде чужденецъ:
То е суета и зѣлъ недугъ.
- 3 Ако роди челоуѣкъ сто чада,
И живѣе много години,
Щото дни-тъ на години-тъ му да станжтъ много,
А душа-та му не ся насыти съ благо,
И не е приелъ и погребеніе,
Думамъ че извергъ-тъ е по добръ отъ него;
- 4 Защото е дошелъ въ суетѣ, и отхожда въ тъмнинѣхъ,
И име-то му ще ся покрые съ тъмнинѣхъ;
- 5 И не е видѣлъ сѣнце-то, и не е позналъ нищо:
Но той има повече покоя отъ оногось.
- 6 И дважды тысящѣ години ако бы живѣлъ нѣкой, и добро не види:

- Не отивать ли всички-тъ въ едно мѣсто?
- 7 Всичкій трудъ на челоуѣка е за уста-та му,
Душа-та обаче не ся насыща.
- 8 Защото що има повече мудрый-тъ отъ безумный-тъ?
Що има повече сиромѣхъ-тъ, който знае да ходи прѣдъ живы-тъ?
- 9 По добро е глѣданіе-то съ очи,
Неже скытаніе-то съ желаніе.
И то суета, и угнѣтеніе на духъ-тъ.
- 10 Което е станжло, зѣло си е уже име-то,
И познато е че то е челоуѣкъ;
И той не може да ся сжди съ по крѣпкій-тъ си.
- 11 Понеже има много нѣща които умножавать суетѣ-тъ,
Каква полза на челоуѣка?
- 12 Защото кой знае що е добро за челоуѣка
Въ животъ-тъ, въ всички-тъ дни на животъ-тъ на суетѣ-тъ му,
Кои то прѣхожда като сѣнжж?
Понеже кой ще извѣсти челоуѣку,
Що ще да бжде слѣдъ него подъ сѣнце-то?

ГЛАВА 7.

- 1 По добръ име добро неже многоцѣнно миро:
И день-тъ на смърть-тъ, неже день-тъ на ражданіе-то.
- 2 По добръ да отиде нѣкой въ домъ на сѣтованіе,
Неже да отиде въ домъ на пированіе;
Защото то е сетнина-та на всякого челоуѣка,
И живій-тъ ще го тури въ сѣрдце-то си.
- 3 По добра е печаль-та неже смѣхъ-тъ;
Защото отъ дряхлость-тъ на лице-то сѣрдце-то става по весело.
- 4 Сѣрдце-то на мудры-тъ е въ домъ на сѣтованіе;
Но сѣрдце-то на безумны-тъ въ домъ на веселбж.
- 5 По добръ е на челоуѣка да слуша обличеніе отъ мудръ,
Неже да слуша пѣснь отъ безумны:
- 6 Защото както е гласъ-тъ на търніе-тъ подъ котель-тъ,
Така е смѣхъ-тъ на безумный-тъ: и то суета.
- 7 Наистинѣхъ насиліе-то изумява мудрый-тъ:
И даръ-тъ растлѣва сѣрдце-то.
- 8 По добро е свѣршваніе-то на работѣ-тъ, неже начало-то ѣ:
По добръ е длгготърпѣливый-тъ, неже высокоумный-тъ.

и Гл. 1; 3.

а Прит. 11; 29.

и Псал. 127; 2.

р Гл. 2; 24; 3; 12; 13; 22.

9; 7; 11; 9. 1 Тим. 6; 17.

с Гл. 2; 10; 3; 22.

и Гл. 2; 24; 3; 13; 6; 2.

а Гл. 5; 13.

б Іов. 21; 10 и др. Псал. 17; 14; 73; 7.

с Луж. 12; 20.

д 4 Цар. 9; 35. Иса. 14; 19; 20.

е Іер. 22; 19.

д Іов. 3; 16. Псал. 58; 8. Гл. 4; 3.

е Прит. 16; 26.

ж Іов. 9; 32. Иса. 45; 9. Іер. 49; 19.

з Псал. 102; 11. 109; 28. 144;

4. Іак. 4; 14.

и Псал. 39; 6. Гл. 8; 7.

а Прит. 22; 1.

б 2 Кор. 7; 10.

с Псал. 141; 5. Прит. 13; 18;

15; 31; 32.

д Псал. 118; 12. Гл. 2; 2.

е Іер. 23; 8. Втор. 16; 19.

и Прит. 14; 29.